

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 627. — 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889 ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ Ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΞΕΔΟΘΗ Ἡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΣΤΗΛΟΙ 40 — ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ — ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1889 — ΠΟΙΚΙΛΑ ΜΙΚΡΑ
ΕΞΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ.

ΔΕΚΑ ΛΑΜΠΡΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΡΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ

Τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι δραχ. 1 — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 1.

ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβεύθῃ ἐκ τῶν ἐν Παρίσι τοῖς Συλλόγων
πρὸς ἐνίσχυναι τῶν ἑλλήν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. — 679*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η Α' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑ: ὑπὸ Σπ. Λάμπρου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Η ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΑΓΜΑ ἐν Θεσ-
σαλονίκῃ: ὑπὸ Π. Παπαγεωργίου.

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ: διήγημα ὑπὸ Α. Καρκαβίτσα.
ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ: Θέρμανσις τῶν οἰκίων, ὑπὸ
Θ. Φλωρῶ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ:
Ποίημα ὑπὸ Α. Πραδελεγίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Γὰρ τὸν ὑπὸν ἡγετῆ. — Ζήτημα γυν-
αικίας. — Εὐσπλαγχνὸς ἄνθρωπος. — Τὸ τάλαντον
τοῦ Ἀγαθοπούλου. — Τὸ κῆτος καὶ ὁ Ἰωνᾶς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Τὸ στίλβωμα τῶν ὑποδη-
μάτων.

Λήξαντος τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τῆς
«Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρο-
μηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι
λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσε-
χὲς ἔτος, νὰ ἀνανεύσωσιν ἐγκαίρως τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς
πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Καθίσταται δὲ συγχρόνως γνωστὸν εἰς τοὺς

*) Ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη ἀριθ. 678 ἐν τῇ φύλλῳ
ἀπὸ 679.

κ.κ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς τῆς Ἑ-
στίας, ὅτι ἀπὸ τῆς 1 Ιανουαρίου τὴν ἐκδοσὶν
καὶ διευθύνειν τοῦ περιοδικοῦ ἀνέλαβον οἱ
μέχρι τοῦδε τακτικοὶ συνεργάται κ.κ. Ν. Γ.
Πολίτης καὶ Γ. Δροσίνης. Τὸ βιβλιοπωλεῖον
τῆς «Ἑστίας», ἀνεξάρτητον τοῦ περιοδικοῦ,
διευθύνει καὶ ἐφεξῆς ὁ κ. Γ. Κασδόνης. Τὸ
γραφεῖον τῆς Ἑστίας, μετρηχθὲν εἰς τὴν
ὁδὸν Παρθεναγωγείου 14 παρὰ τὴν ὁδὸν Στα-
δίου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθη ἐν Λειψίᾳ τύποις Teubner «Aeschylus Orestie
mit erklärenden Anmerkungen von N. Wecklein». Ἡ
Ὁράστεια μέχρι τοῦδε ἑοτερεῖτο Γερμανικῶν σχολίων, καὶ
μάλιστα τῶν Χοηρόρων καὶ τῶν Εὐμενίδων οὐδεμία καθ'
ἴλου ὑπῆρκεν ἐκδοσις ἀντίστοιχος τῇ σημερινῇ καταστάσει
τῆς ἐπιστήμης. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κριτικὴ καὶ ἡ ἐξηγητικὴ τῶν
ἔργων τούτων κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας πρὸς αὐτὴν το-
σοῦτον, ὥστε αἱ πλείους καὶ μέγιστοι δυσκολαὶ ἐλύθησαν,
ἀπεφάσισεν ὁ περικλής γνῶστης τοῦ Ἀττικοῦ δράματος, νὰ
ποιήσῃ ἐκδοσὶν ὁμοιόμορπον τῶν τριῶν δραμάτων συμπερι-
λαμβάνων ὅλας τὰς νεωτέρας ἐρεῖνας, αἵτινες συντελοῦσιν
εἰς κατανόησιν καὶ ὁρθοτέραν ἀντίληψιν δυσκόλων χωρίων.
Ἐν εἰσαγωγῇ σαφεῖ καὶ συντόμῳ ἐκθέτει τὰ σπουδαιότατα
περὶ τῆς μορφῆς τοῦ Πελοπιδείου μύθου παρ' Ὀμήρῳ, παρὰ
τῷ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, παρὰ τῷ Ἀττικῷ λαῷ καὶ παρὰ
Δισχύλῳ. Ἰδιαιτέρας μνείας θεωρῶμεν ἔξιν, ὅτι ὁ Weck-
klein ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα εἰς τὸν μῦθον ἀναφέρονται ἀγ-
γεῖα, ἀνάγλυφα καὶ ἄλλα ἔργα τῆς τέχνης. Τὸ κείμενον
στηρίζεται ἐπὶ τῇ μεγάλῃ κριτικῇ ἐκδόσει τοῦ ἰδίου λο-
γίου (Berlin, Calvary 1885). Ἐν παραρτήματι καταγρά-
φονται αἱ δεχθεῖσαι διορθώσεις καὶ αἱ σπουδαιότεραι εἰκα-
σίαι: ὁ βουλούμενος δὲ νὰ ποιήσῃ βαθυτέρας κριτικὰς ἀπουδᾶς,
πρέπει νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν φηθείσαν κριτικὴν ἐκδοσιν, ἥτις
περιεῖχει πλήρη κατάλογον τῶν εἰκασίων. Δὲν δυνάμεθα ἐν-
ταῦθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ καθ' ἑαστα τῆς ἐρμηνευτικῆς
προόδου, ἥτις καταφαίνεται ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ. Ἀρκού-
μεθα δὲ μόνον νὰ μνημονεύσωμεν ἐξωτερικὴν τινὰ ἀρετὴν τοῦ